

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi G. L.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego z dnia 10 czerwca 2010 r.

wydanym w sprawie z powództwa G. L.

przeciwko Miastu Ł. i Skarbowi Państwa - Dyrekcji Lasów Państwowych
w R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,

zażalenia powódki (skarżącej) G. L.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 listopada 2014 r.,

**1. oddała zażalenie i nie obciąża powódki kosztami
postępowania zażaleniowego;**

**2. przyznaje adwokat A. G. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł, powiększoną
o należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w
postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 20 listopada 2014 r. odrzucił skargę powódki G. L. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie przeciwko Gminie Ł. i Skarbowi Państwa - Dyrekcji Lasów Państwowych w R. o zapłatę, uznając, że nie została ona oparta na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.); jednocześnie przyznał pełnomocnikowi skarżącej kwotę 1000 zł brutto tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu.

W zażaleniu na to postanowienie powódka zarzuciła naruszenie art. 410 § 1 i 2 k.p.c. przez dokonanie - na etapie formalnego badania skargi - oceny, czy zachodzą wskazane w niej ustawowe podstawy wznowienia oraz poprzez zaniechanie wezwania strony do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających dopuszczalność wznowienia. Ponadto wskazała na obrazę art. 233 k.p.c. polegającą na przeprowadzeniu dowolnej oceny materiału dowodowego, prowadzącej do przyjęcia, że podstawa z art. 403 § 2 k.p.c. w rzeczywistości nie występuje. Zarzuciła również naruszenie art. 98 k.p.c. w związku z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461) przez przyznanie wynagrodzenia w zaniżonej wysokości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalili się poglądy - aprobowane przez skład orzekający - zgodnie z którym, jeżeli z samego uzasadnienia skargi o wznowienie postępowania w sposób niewątpliwy wynika, że wskazane w niej podstawy wznowienia w rzeczywistości nie występują, skarga podlega odrzuceniu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 marca 2015 r., II CZ 93/14; z dnia 26 lutego 2015 r., III CZ 5/15; z dnia 18 lutego 2015 r., I CZ 3/15; z dnia 5 lutego 2015 r., V CZ 105/14 oraz z dnia 14 stycznia 2015 r., I CZ 106/14 - nie publ.).

W niniejszej sprawie skarżąca wprowadziła odwołanie się do podstawy wznowienia postępowania, przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c., jednak nie wskazała żadnych nowych okoliczności ani środków dowodowych w sposób uzasadniający twierdzenie, że podstawa ta istotnie wystąpiła. Ponadto skarżąca powołała się na wejście w życie bliżej nie sprecyzowanego nowego aktu prawnego. W związku z tym należy zauważyć, że nawet określony zbiór przepisów prawa nie stanowi środka dowodowego.

Wbrew zatem zarzutom skarżącej, Sąd Apelacyjny w sposób prawidłowy, odpowiadający zasadom doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, doszedł do przekonania, że w sprawie nie występuje przesłanka z art. 403 § 2 k.p.c., pomimo formalnego powołania się na nią w uzasadnieniu złożonej skargi.

Zgodnie z art. 394² § 2 k.p.c., na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej zażalenie przysługuje do innego składu tego sądu. Sąd Najwyższy nie jest zatem uprawniony do dokonania oceny prawidłowości określenia wysokości wynagrodzenia należnego adwokat reprezentującej z urzędu powódkę w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji; do rozpoznania zażalenia w tej części właściwy jest Sąd Apelacyjny.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji, rozstrzygając o kosztach postępowania zażaleniowego stosownie do art. 108 § 1, art. 102 i art. 98 k.p.c. w związku z § 6 pkt 7, § 13 ust. 2 pkt i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.